

‘મુંબઈ સમાચાર’ના ફન વર્લ્ડમાં તમને રસપ્રદ માહિતી મળશે અને સાથે મજા પણ આવશે. પ્રત્યેક કોથડાના સાચા જવાબ આપનારા વાચકોના જ નામ અહીં પ્રગટ કરવામાં આવશે. વાચકોએ તેમના જવાબ ઈ-મેલથથી શુક્રવારે સાંજે ૬:૦૦ સુધી મોકલવાના રહેશે. ત્યાર પછી મોકલેલા જવાબ સ્વીકારાશે નહીં. વાચકોએ જવાબ **funworld1822@gmail.com** પર મોકલવાના રહેશે.

ઓળખાણ પડી?

અનેક વર્ષોથી સાડીની શોપીન મહિલાઓની પસંદગીની યાદીમાં આ અદરભર્યું સ્થાન ધરાવતી સાડીના આ પ્રકારની ઓળખાણ પડી? લગભગ દરેક પ્રાંતની સ્ત્રીઓ આ સાડી પસંદ કરે છે.

- અ) પટોળા બ) પૈકણી ક) બાંધણી ડ) કાંજવરમ

ભાષા વૈભવ...
મરાઠી - ગુજરાતી સમાનાર્થી શબ્દોની જોડી બનાવો

A	B
વરણ	રોટલી
પોલ્કી	ચોખા
તાક	થાળી
તાટ	દાળ
તાંવૂલ	છાસ

ગુજરાત મોરી રે

અટપટી રીતે સમજાવતા સંબંધને ઓળખી કાઢો. કોઈ પુસ્તકના જમાઈના સસરાની પત્નીની સાસુ સગાપણમાં એ પુસ્તકને શું થાય એ જરા દિમાગ દોડાવી જણાવો જોઈ.

- અ) કાકી બ) સાળી ક) મમ્મી ડ) મામીજી

ચતુર આપો જવાબ માથું ખંજવાળો

આપેલા વાક્યમાં એક કઢાવર અને ખૂબાર જળચર પ્રાણી લખાઈને બેઠું છે એ શોધી કાઢો જોઈ. તમને કેમ ગરમ રોટલી નથી ભાવતી એ સમજાવશો?

- માઈન્ડ ગેમ ભારતની અભૂતપૂર્વ યંદ્રધ્યાન ડાહ્યાને અંતરિક્ષમાં ગયેલા પ્રથમ ભારતીય અવકાશયાત્રીનું સ્મરણ પણ કરવામાં આવ્યું. ભારતીય હવાઈ દળમાં પાયલટ રહી ચૂકેલા એ અવકાશવીરનું નામ જણાવો.

ગયા ગુરુવારના જવાબ

ભાષા વૈભવ		ઓળખાણ પડી? સુષમા સ્વરાજ
A કાસવ કોલ્હા બેટુક શેઠી ચાર	B કાચબો શિયાળ દેડકો બકરી ખિસકોલી	માઈન્ડ ગેમ ચેતન શર્મા
ગુજરાત મોરી મોરી રે મોટી સાળી		ચતુર આપો જવાબ માથું ખંજવાળો યામિની

જાણવા જેવું

પૃથ્વીની આસપાસ નજીકમાં અવકાશયાત્રી અને દૂર શુન્યાવકાશ છે. વચમાંના વિસ્તારને અંતરીક્ષ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. અંતરીક્ષમાં યાત્રીની શારીરિક પ્રક્રિયાઓમાં અનુભવાતા ફેરફારો તેમજ તેના સ્વાસ્થ્યરક્ષણ અંગેના શાસ્ત્રને અંતરીક્ષ આયુર્વિજ્ઞાન કહે છે. સજીવો પર અંતરીક્ષયાત્રા દરમિયાન થતી અસરોના અભ્યાસ માટે ૧૯૪૮-૫૬ દરમિયાન અમેરિકાએ તેમજ રશિયાએ રોકેટ દ્વારા નાના પ્રાણીઓને અંતરીક્ષમાં મોકલ્યાં હતાં.

ગોંધી રાખો

ઈતની શક્તિ હવે દેના દાતા, મનકા વિશ્વાસ કમજોર હો ના, હમ ચલે નેક રસ્તે પે હમસે ભૂલ કર ભી કોઈ ભૂલ હોના. વિશ્વાસ મજબૂત હશે તો મંઝિલ મેળવવી અસંભવ નથી.

- ૧) રાજા ચારી ૨) શિરીષ બંદેલા ૩) રોકેશ શર્મા ૪) સુનિતા વિલિયમ્સ

ફનવર્લ્ડમાં ઉભળકાભેર લગા લઈ સાચા જવાબ આપનારા વાચકોનાં નામ અહીં આપ્યાં છે. અભિનંદન.

- ૧). કિશોરકુમાર જીવણદાસ વેદ ૨). મુલરાજ કપર ૩). સુભાષ મોમાયા ડ). નીતા દેસાઇ ૫). શ્રદ્ધા આશર ૬). ખુશરુ કાપડિયા ૭). ભારતી બૂચ ૮). મીળજી કાપડિયા ૯). પુષ્પા પટેલ ૧૦). નિખિલ બેન્ગાલી ૧૧). અમિષી બેન્ગાલી ૧૨). વિભા મહેશ્વરી ૧૩). મહેન્દ્ર લોધવિયા ૧૪). હર્ષા મહેતા ૧૫). ડૉ. પ્રકાશ કાટકિયા ૧૬). ભારતી પ્રકાશ કાટકિયા ૧૭). કલ્પના આશર ૧૮). જ્યોતિ ખાંડવાલા ૧૯). જ્યોત્સ્ના ગાંધી ૨૦). રમેશ દલાલ ૨૧). ઇનાક્ષીબેન દલાલ ૨૨). હિનાબેન દલાલ ૨૩). પુષ્પા ખોના ૨૪). નંદકિશોર સંજાણવાલા ૨૫). નયના ગીરીશ મિસ્ત્રી ૨૬). મનીષા શેઠ ૨૭). ફાલ્ગુની સેઠ ૨૮). સુરેષા દેસાઇ ૨૯). મહેશ સંઘવી ૩૦). ભાવના કર્વે ૩૧). વીણા સંપટ ૩૨). રજનિકાંત પટવા ૩૩). સુનિતા પટવા ૩૪). મહેશ દોશી ૩૫). ગિરીશ બાબુભાઈ મિસ્ત્રી ૩૬). દેવેન્દ્ર સંપટ ૩૭). દિલિપ પરીખ ૩૮). મીરા ગોસર ૩૯). નિતિન જે. બજારિયા ૪૦). શિલ્પા શ્રોફ ૪૧). જગદીશ ઠાકોર ૪૨). રસિક જુદાણી (ટોરેન્ટો, કેનેડા) ૪૩). વિજય ગોરડિયા ૪૪). જયવંત પદમશી ચિખલ ૪૫). હરીશ મનુભાઈ ભટ્ટ ૪૬). અરવિંદ કામદાર.

મેદ અમેદ (સાતમા પાનાનું ચાલુ)

આપી કે હું મરીને ભૂત થઇશ અને આ સડક પર ખૂનામરકી કરીશ... હું બદલો લઇશ... અને ત્યાર બાદ એ પાણી પાણી કરતો મરી ગયો તહો. એના મૃત્યુ પછી લગભગ એકાદ મહિના બાદ અનવર મારી પાસે આવ્યો અને એણે મને કહ્યું, ગોપાલદાસ, આ શહેરમાં એક મોટો માલદાર માણસ મને મળ્યો છે. તેને અમુક માણસો પ્રત્યે દુષ્મનાવટ બંધાઇ છે. એ માણસ પોતે એકલો જ તેઓને પહોંચી વળે તેમ નથી. એ માણસે તેની દુષ્મનાવટનું કારણ કે પોતાના દુષ્મનોનું લિસ્ટ મને આપ્યું નથી. તે એ બધાને મારી નાખવા માગે છે. એના બધા મળીને અગિયાર દુષ્મનો છે. આપણે તેઓનું અપહરણ જ કરવાનું છે... ખૂનો તો એ માલદાર પોતે જ રોકેલા બીજા માણસો કરશે. એક અપહરણ દીઠ એ માણસ દસ હજાર રૂપિયા આપવા તૈયાર છે, અને મારે ફાળે તો ખૂબ જ ઓછું કામ આવવાનું છે, જોકે હું તૈયાર હોઉં તો તે મને બે હજાર રૂપિયા મહેનતાણું આપશે. અનવરની ઓફર મેં તરત જ સ્વીકારી લીધી.

‘પછી...?’

‘વાસ્તવમાં સાહેબ, હું એકદમ બેવકૂફ હતો. બે હજાર રૂપિયાની લાલચમાં મારી બુદ્ધિ એકદમ બહાર મારી ગઇ હતી. અનવરની ઓફર પાછળ જો ભયંકરતા હતી એને હું મારા સ્વાર્થમાં આંધળો બનીને નજરઅંદાજ કરી ગયો હતો. મને ફક્ત બે હજાર રૂપિયા મળવાના હતા. પણ એની સામે એક માસૂમીની

કવર સ્ટોરી (પાંચમાં પાનાનું ચાલુ)

જિંદગી મૃત્યુના મુખમાં જવાની હતી. આ વિચાર તો મને રહી રહીને આવ્યો હતો. હવે હું મૂળ વાત પર આવું. કેટીને જે મકાનમાં રાખવામાં આવતા હતા, એ હું કે બીજું કોઇ જાણી ન જાય તે માટે અનવર અમને એક ઘેરા કાળા રંગની મોટરકારમાં બેસાડીને લઇ જતો હતો. આ કારની બારીના કાચ પર પડદા હતા. આમચ તે કાચ પણ એકદમ ઘેરા, દૂધિયા રંગના અને અપારદર્શક હતા. ડ્રાઇવર અને પાછલી સીટ વચ્ચે ઉપરથી નીચે સુધી સર્ળો પાર્ટિશન હતું એટલે અનવર કોને ક્યાં લઇ જાય છે એ કોઇ જ જાણી શકતું નહોતું. મને ફક્ત બે-ત્રણ વાર જ લઇ જવામાં આવ્યો હતો. કાર એકાદ કલાક સુધી દોડતી. એની ગતિ તથા હલનચલન પરથી તે ગોળ ગોળ ઘૂમતી અને ઊંચે જતી સડક પર દોડે છે. એટલું સમજાતું હતું. ઊંચાઇ પૂરી કર્યા પછી તે સમતલ સપાટ સડક પર થોડી વાર દોડતી હતી. પછી એ જબરજસ્ત કમ્પાઉન્ડમાં દાખલ થઇને ઊભી રહેતી. મને યા જે કોઇને આ રીતે લઇ જવાતો તેને તે નીચે ઉતારતો હતો. વૃક્ષોની ઘટાઓ તથા એકદમ અંધકાર હોવાથી ક્યા સ્થળે પોતે આવ્યો છે એ વાત આવનારો પારખી શકતો નહિ. અંધકારમાં જ એક માણસ આવનારનો હાથ પકડતો અને કેટલીક વાર ચાલ્યા બાદ એક પછી એનેક નાના-મોટા ખંડો વટાવી બે-એક સીડી ચડીતર કર્યા પછી એક સીડીની નીચે જ આવનારને બેસાડવામાં આવતો હતો. આ રીતે ત્યાં ત્રણ-ચાર

કથા કોલાજ (પાંચમાં પાનાનું ચાલુ)

એમાં એક કિલ્મ ‘અંજામ’ના શુટિંગમાં મારી મુલાકાત રવિ ડાંગ સાથે થઈ. એ કિલ્મમાં આલિસ્ટર ડિરેક્ટર હતા. કિલ્મના સેટ પર અમે પહેલીવાર મળ્યા અને મિત્રો બની ગયા. લગભગ દોઢ મહિના સુધી સાથે કામ કર્યા પછી પણ

અમે એકમકના સંપર્કમાં હતા. એક દિવસ જ્યારે રવિએ મને જુલું બીચ પર ડિનર માટે પૂછ્યું. મને ખૂબ નવાઈ લાગી કારણ કે, ત્યાં સુધીમાં હું એવું માનતી થઈ ગયેલી કે, હું ગમે એટલી સફળ હોઉં, પરંતુ એક છોકરી કે સ્ત્રી તરીકે કોઈને મારામાં રસ નહીં પડે. એક લાંગડી છોકરી સાથે કોને પ્રેમ થાય!

રવિએ જ્યારે ડેટ માટે પૂછ્યું ત્યારે હું ડરતી હતી, પરંતુ એ સાંજ મારા જીવનની સૌથી યાદગર સાંજ બની ગઈ. અમે અવારનવાર મળવા લાગ્યા. રવિએ એક દિવસે લગ્ન માટે પૂછી નાખ્યું. મને રડવું આવી ગયું. કોઈને મારી સાથે પ્રેમ થઈ શકે! મારે માટે આ જીવનની એક એવી ઘણા હતી જ્યારે મારો આત્મવિશ્વાસ જીત્યો હતો... પરંતુ મેં કહ્યું તેમ મારે માટે જીવનની કોઈ ઉપલાબિધ સરળ નથી બની. જ્યારે મેં ઘરે વાત કરી ત્યારે મારા માતા-પિતાએ ઘસીને ના પાડી દીધી. રવિ પંજાબી હતા અને હું તમિલ બ્રાહ્મણ. એમને આ લગ્ન કોઈ સંજોગોમાં મંજૂર નહોતાં, ને હું મારા માતા-પિતાની વિરુદ્ધ કોઈ નિર્ણય કરવા માગતી નહોતી. મારી જિંદગીમાં એમનું પ્રદાન ખૂબ મોટું હતું. હું જીવી શકી અને જિંદગી સામે લડી શકી એમાં મારા માતા-પિતાનો ફાળો એટલો મોટો હતો કે, એમને નારાજ કરીને હું સુખી નહીં થઈ શકું એવી મને ખાતરી હતી.

નવાઈની વાત એ છે કે, મારી સફળતા અને એલોડોર્ડ, સન્માન પછી અનેક લોકો મારા મિત્રો બન્યા. એમાંના ઘણા પુરુષોએ મારામાં અંગત રસ લેવાનો પ્રયાસ પણ કર્યો, પરંતુ એ રસ માત્ર ડેટિંગ કે લફરું પૂરતો જ હતો! આજના જમાનામાં પણ એક ‘અંગત’ ચુવટિ સાથે લગ્ન કરવા તૈયાર થાય, એવો પુરુષ શોધવો અશરો જ છે! મારા માતા-પિતાએ પણ મને બે-ત્રણ છોકરા બતાવ્યા, જે તમિલ બ્રાહ્મણ હતા, ભણેલા હતા, પરંતુ એમનો એટિટ્યુડ બેવકૂફ એવો હતો કે, જાણે એ દયા ખાઈને મારી સાથે લગ્ન કરવા તૈયાર થયા હતા. હું કોઈ દયા કે સહાનુભૂતિ માટે અહીં સુધી નહોતી પહોંચી. હું જ્યાં ઊભી હતી ત્યાંથી મને જીવનની વિશાળ ક્ષિતિજો દેખાતી હતી, મારે આંતરરાષ્ટ્રીય કાર્યક્રમો કરવા હતા. વધુ કિલ્મોમાં અને ટીવી પર અભિનય કરવો હતો. જીવનને એક સારી અને સંપૂર્ણ રીતે જીવવાના લક્ષ્ય સાથે હું એક એમા માણસ સાથે લગ્ન કરવા માગતી હતી જે મને સમજે... માત્ર ‘સ્વીકાર’ નહીં.

સંબંધોને પેલે પાર (પાંચમાં પાનાનું ચાલુ)

એને લગતું એ સ્ટેટસ હતું. આટલી યંગ એજમાં પ્રેમભંગ થવો અને એ ઘટનાને લઈને એટલું નાસીપાસ થઈ જવું કે સ્ટેટસ અને સ્ટોરીમાં એને લગતી વિગત મૂકવી પડે. એની ઉંમર જોઈને મને નવાઈ લાગી એટલે જિજ્ઞાસાવશ મેં પૂછ્યું. એ વિદ્યાર્થીએ પણ જે ઘટના

એની સાથે બની હતી એ કહી. ૧૭-૧૮ વર્ષની નાનકડી ઉંમરમાં જ્યારે વ્યક્તિ પોતાના ભવિષ્યનો પાથો બનાવી રહી હોય એ એજમાં આ ભાઈ કોઈના દ્વારા તરછોડાયેલાંના સ્ટેટસ મૂકતા હતા. સમજાવટ બાદ તેઓ થોડા રિલેક્સ થયાં. અને ફરીવાર કોઈ નેગેટિવ વિચાર નહીં કરે એવું પ્રોમિસ પણ આપ્યું.

કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે પીડાદાયક ભૂતકાળ કાં તો અપૂર્ણ પ્રેમની ચાડી ખાતો હશે કાં તો કોઈના દ્વારા મળેલી પીડાની. કારણ જે હોય તે, અહીં એમાંથી બહાર નીકળવાના રસ્તાઓ વિશે વિચારવું જોઈએ. વીતી ગયેલો ભૂતકાળ ન ચાલ કરવામાં જ આપણું અને આપણી સાથે જોડાયેલાં તમામનું ભવું છે. ‘મારા ભાગ્યમાં એ વ્યક્તિ નથી તો એનાથી પણ સારી અન્ય વ્યક્તિ હશે.’ ‘મને જોબ માટે લાયક ન ગણ્યો/ગણી તો આનાથી પણ બેસ્ટ જોબ મારી રાહ જોતી હશે.’ ‘મારા કામની કદર નથી થઈ રહી તો કાંઈ વાંધો નહીં, કદર ટાળવી એ જ મારા કામની કદર છે.’ ‘જેના માટે મેં પ્રાર્થના કરી હતી એ જ મને ઇન્નોર કરે છે તો હવે મારે કોના માટે પ્રાર્થવું એની સમજ પડી.’ ‘એ વ્યક્તિ કદાચ જીવનના બેસ્ટ લેસન ભણાવવા જ આવી હશે સો એને થેન્કસ.’ ‘આ સ્ટેજ સુધી ન પહોંચી શકું એ માટેના પ્રયત્નો કરવા પડ્યાં એ જ મારી ખરી સફળતા છે.’ ‘મારા માર્ગમાં અવરોધ ઊભો કરવો પડ્યો એ મારી સફળતાની નિશાની છે.’ ‘છોડીને ગયેલી વ્યક્તિ છોડવા બદલ અફસોસ કરે એવું કરીને બતાવીશ.’ આ પ્રકારના જાત સાથેના સંવાદો આપણા મનને પેખર કરે છે. આપણી વ્યવ્રતાને નીચોવીને ફેંકી દે છે. નકામી સ્પેસમાં વાલવાલાયક યાદોનું ખેડાણ કરે છે. આપણી ફળદ્રુપતામાં વધારો કરે છે. ક્યારેક ક્યારેક તો એવી સ્થિતિનું નિર્માણ થાય છે જ્યાં વ્યક્તિ પોતે જ પોતાની મોટીવેટર બનવા લાગે.

કલાર્થકેસ
આપણી છેલ્લી મુલાકાત વખતે તે કહેલાં ‘આઈ એમ સોરી’ શબ્દોએ મને એટલી મજબૂત કરી કે હું એના માટે તને ‘થેન્ક યુ સુ મચ’ કહીશ...!

